

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal bare lige sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg ikke har omtalt noget pres på Milosevic i dag, men jeg mener bestemt, man skal fastholde presset, hvis man overhovedet kan. Men nu er vi i den situation, at der er fordrevet så mange hundrede tusinde, så det er klart, at vi skal yde en ordentlig indsats her, og det gør vi så med stor glæde, fordi de folk er i dyb nød.

Til hr. Søren Søndergaard: Det Radikale Venstre går naturligvis ikke ind for, at man sender folk tilbage til de forhold, som hr. Søren Søndergaard omtalte for et øjeblik siden i spørgsmålet til mig. Det giver sig selv, også i forhold til de svar, jeg har givet, om ære, værdighed og sikkerhed, til hr. Thulesen Dahl.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo heldigvis ikke så tit, det sker i Europa, men vi har været udsat for en humanitær katastrofe, der har fået den sædvanlige jammer fra visse partier om bekvemmelighedsflygtninge til at forstumme. Man har været klar over, uanset om man måske i virkeligheden mente det eller ej, at det sikkert ikke ville være god politik i forhold til den danske befolkning at gå ud og forklare, at kosovaalbanerne var bekvemmelighedsflygtninge, og at de ikke skulle hjælpes.

Danskerne har vist, at de ville hjælpe, både hjælpe i nærområdet, men også hjælpe i form af at acceptere, at der kom folk til Danmark og blev her, så længe de havde behov for beskyttelse, og hvis den tid trak ud, kunne de også få lov til at blive her permanent.

I den forstand er det jo åbenlyst, at regeringen har været efter befolkningen. Vi husker jo alle sammen statsministerens udtalelser om, at vi ikke skulle tage flygtninge til Danmark, fordi det ville være at støtte Milosevic.

Nu holdt statsministerens udtalelser heldigvis ikke så længe. Norge meddelte umiddelbart efter, at de ville tage 6.000, Tyskland meddelte, at de ville tage 10.000, og så blev den danske regering selvfølgelig også nødt til at ændre politik, og der kom så tilbudet om at tage i første omgang 1.500.

Det at tage de 1.500 var jo relativt let, en relativt simpel opgave. Man kunne jo bare bruge udlændingeloven, som for det første med henvisning til relevante, internationale konventio-

ner giver adgang til en asylsagsbehandling og så for dem, der har fået asyl, et midlertidigt ophold i 3 år.

Dermed løser udlændingeloven jo også det problem, der hedder, at tingene i nærområdet kan ændre sig, at udviklingen kan gå i retning af, at folk godt kan komme hjem og der derfor ikke er grund til, at de skal blive i Danmark, hvis forholdene bliver i orden i Kosova. Det er allerede indbygget i den nuværende udlændingelov, nemlig ved at man 3 år efter, at asyllet er givet, kan sende folk tilbage.

Jeg synes egentlig, det er opsummeret meget godt i en kommentar af Jens Vedsted-Hansen i Weekendavisen i dag, hvor han skriver:

»Kunne man da have undværet denne lov? Hvad angår spørgsmålet om opholdstilladelse til kosovoflygtningene, er svaret klart ja – der kunne utvivlsomt gives opholdstilladelse efter de almindelige regler i udlændingeloven. Det ville også være temmelig enkelt at sikre, at sådanne opholdstilladelser kunne gives på midlertidig basis. Derimod ville der være behov for justering af integrationsloven i det omfang, kosovoflygtningene skal afskæres fra det generelle integrationsforløb, denne lov er designet til.«

Og det lægger så op til et andet problem, som vi allerede påpegede over for ministeren, dengang vi vedtog integrationsloven: at der i ønsket om at vise, hvor hurtigt flygtninge og indvandrere skulle integreres, faktisk opstod det problem, at man ikke gav flygtninge, der var kommet til landet, tid til lige at finde ud af at omstille deres tilværelse og finde ud af, om de egentlig skulle blive her i landet.

Det lyttede man ikke til dengang. Det er vi kede af, man ikke lyttede til. Det giver problemer nu. Det kunne man så have løst ved at ændre integrationsloven, men man har altså fra regeringens side valgt at gøre noget andet. Man har ikke valgt det. Man har lavet en særlov, som på nogle områder – det skal siges – er bedre end bosnierloven, men som har to store problemer: for det første at de pågældende flygtninge fratages retten til at søge asyl i 2 år, og for det andet at denne lov forlænger flygtningenes periode med usikkerhed, hvor de ikke kan planlægge deres fremtid, til mindst 5 år.

Og det er jo selvfølgelig især interessant, fordi vi har haft den diskussion mange gange herinde i salen. Jeg vil ikke læse op af de 30.000-40.000 steder, hvor socialdemokratiske ordførere har stået og forklaret, hvorfor de forsvarede